

63 (1970) Nr. 1

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1971 Nr. 50

A. TITEL

*Verdrag tot bestrijding van het wederrechtelijk in zijn macht brengen
van luchtvaartuigen;
's-Gravenhage, 16 december 1970*

B. TEKST¹⁾**Convention for the suppression of unlawful seizure of aircraft****Preamble****The States Parties to this Convention**

Considering that unlawful acts of seizure or exercise of control of aircraft in flight jeopardize the safety of persons and property, seriously affect the operation of air services, and undermine the confidence of the peoples of the world in the safety of civil aviation;

Considering that the occurrence of such acts is a matter of grave concern;

Considering that, for the purpose of deterring such acts, there is an urgent need to provide appropriate measures for punishment of offenders;

Have agreed as follows:

Article 1

Any person who on board an aircraft in flight:

- (a) unlawfully, by force or threat thereof or by any other form of intimidation, seizes, or exercises control of, that aircraft, or attempts to perform any such act, or
- (b) is an accomplice of a person who performs or attempts to perform any such act

commits an offence (hereinafter referred to as "the offence").

Article 2

Each Contracting State undertakes to make the offence punishable by severe penalties.

Article 3

1. For the purposes of this Convention, an aircraft is considered to be in flight at any time from the moment when all its external doors are closed following embarkation until the moment when any such door is opened for disembarkation. In the case of a forced landing, the flight shall be deemed to continue until the competent authorities take over the responsibility for the aircraft and for persons and property on board.

¹⁾ De Spaanse en de Russische tekst zijn niet afgedrukt.

Convention pour la répression de la capture illicite d'aéronefs

Préambule

Les Etats Parties à la présente Convention,

Considérant que les actes illicites de capture ou d'exercice du contrôle d'aéronefs en vol compromettent la sécurité des personnes et des biens, gênent sérieusement l'exploitation des services aériens et minent la confiance des peuples du monde dans la sécurité de l'aviation civile,

Considérant que de tels actes les préoccupent gravement,

Considérant que, dans le but de prévenir ces actes, il est urgent de prévoir des mesures appropriées en vue de la punition de leurs auteurs,

Sont convenus des dispositions suivantes:

Article 1er

Commet une infraction pénale (ci-après dénommée «l'infraction») toute personne qui, à bord d'un aéronef en vol,

- a) illicitement et par violence ou menace de violence s'empare de cet aéronef ou en exerce le contrôle ou tente de commettre l'un de ces actes, ou
- b) est le complice d'une personne qui commet ou tente de commettre l'un de ces actes.

Article 2

Tout Etat contractant s'engage à réprimer l'infraction de peines sévères.

Article 3

1. Aux fins de la présente convention, un aéronef est considéré comme en vol depuis le moment où, l'embarquement étant terminé, toutes ses portes extérieures ont été fermées jusqu'au moment où l'une de ces portes est ouverte en vue du débarquement. En cas d'atterrissement forcé, le vol est censé se poursuivre jusqu'à ce que l'autorité compétente prenne en charge l'aéronef ainsi que les personnes et biens à bord.

2. This Convention shall not apply to aircraft used in military, customs or police services.

3. This Convention shall apply only if the place of take-off or the place of actual landing of the aircraft on board which the offence is committed is situated outside the territory of the State of registration of that aircraft; it shall be immaterial whether the aircraft is engaged in an international or domestic flight.

4. In the cases mentioned in Article 5, this Convention shall not apply if the place of take-off and the place of actual landing of the aircraft on board which the offence is committed are situated within the territory of the same State where that State is one of those referred to in that Article.

5. Notwithstanding paragraphs 3 and 4 of this Article, Articles 6, 7, 8 and 10 shall apply whatever the place of take-off or the place of actual landing of the aircraft, if the offender or the alleged offender is found in the territory of a State other than the State of registration of that aircraft.

Article 4

1. Each Contracting State shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offence and any other act of violence against passengers or crew committed by the alleged offender in connection with the offence, in the following cases:

- (a) when the offence is committed on board an aircraft registered in that State;
- (b) when the aircraft on board which the offence is committed lands in its territory with the alleged offender still on board;
- (c) when the offence is committed on board an aircraft leased without crew to a lessee who has his principal place of business or, if the lessee has no such place of business, his permanent residence, in that State.

2. Each Contracting State shall likewise take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offence in the case where the alleged offender is present in its territory and it does not extradite him pursuant to Article 8 to any of the States mentioned in paragraph 1 of this Article.

3. This Convention does not exclude any criminal jurisdiction exercised in accordance with national law.

Article 5

The Contracting States which establish joint air transport operating organizations or international operating agencies, which operate air-

2. La présente convention ne s'applique pas aux aéronefs utilisés à des fins militaires, de douane ou de police.

3. La présente convention ne s'applique que si le lieu de décollage ou le lieu d'atterrissement effectif de l'aéronef à bord duquel l'infraction est commise est situé hors du territoire de l'Etat d'immatriculation de cet aéronef, qu'il s'agisse d'un aéronef en vol international ou d'un aéronef en vol intérieur.

4. Dans les cas prévus à l'article 5, la présente convention ne s'applique pas si le lieu de décollage et le lieu d'atterrissement effectif de l'aéronef à bord duquel l'infraction est commise sont situés sur le territoire d'un seul des Etats mentionnés audit article.

5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 3 et 4 du présent article, les articles 6, 7, 8 et 10 sont applicables, quel que soit le lieu de décollage ou le lieu d'atterrissement effectif de l'aéronef, si l'auteur ou l'auteur présumé de l'infraction est découvert sur le territoire d'un Etat autre que l'Etat d'immatriculation dudit aéronef.

Article 4

1. Tout Etat contractant prend les mesures nécessaires pour établir sa compétence aux fins de connaître de l'infraction, ainsi que de tout autre acte de violence dirigé contre les passagers ou l'équipage et commis par l'auteur présumé de l'infraction en relation directe avec celle-ci, dans les cas suivants:

- a) si elle est commise à bord d'un aéronef immatriculé dans cet Etat;
- b) si l'aéronef à bord duquel l'infraction est commise atterrit sur son territoire avec l'auteur présumé de l'infraction se trouvant encore à bord;
- c) si l'infraction est commise à bord d'un aéronef donné en location sans équipage à une personne qui a le siège principal de son exploitation ou, à défaut, sa résidence permanente dans ledit Etat.

2. Tout Etat contractant prend également les mesures nécessaires pour établir sa compétence aux fins de connaître de l'infraction dans le cas où l'auteur présumé de celle-ci se trouve sur son territoire et où ledit Etat ne l'extraite pas conformément à l'article 8 vers l'un des Etats visés au paragraphe 1er du présent article.

3. La présente convention n'écarte aucune compétence pénale exercée conformément aux lois nationales.

Article 5

Les Etats contractants qui constituent pour le transport aérien des organisations d'exploitation en commun ou des organismes inter-

craft which are subject to joint or international registration shall, by appropriate means, designate for each aircraft the State among them which shall exercise the jurisdiction and have the attributes of the State of registration for the purpose of this Convention and shall give notice thereof to the International Civil Aviation Organization which shall communicate the notice to all States Parties to this Convention.

Article 6

1. Upon being satisfied that the circumstances so warrant, any Contracting State in the territory of which the offender or the alleged offender is present, shall take him into custody or take other measures to ensure his presence. The custody and other measures shall be as provided in the law of that State but may only be continued for such time as is necessary to enable any criminal or extradition proceedings to be instituted.
2. Such State shall immediately make a preliminary enquire into the facts.
3. Any person in custody pursuant to paragraph 1 of this Article shall be assisted in communicating immediately with the nearest appropriate representative of the State of which he is a national.
4. When a State, pursuant to this Article, has taken a person into custody, it shall immediately notify the State of registration of the aircraft, the State mentioned in Article 4, paragraph 1(c), the State of nationality of the detained person and, if it considers it advisable, any other interested States of the fact that such person is in custody and of the circumstances which warrant his detention. The State which makes the preliminary enquiry contemplated in paragraph 2 of this Article shall promptly report its findings to the said States and shall indicate whether it intends to exercise jurisdiction.

Article 7

The Contracting State in the territory of which the alleged offender is found shall, if it does not extradite him, be obliged, without exception whatsoever and whether or not the offence was committed in its territory, to submit the case to its competent authorities for the purpose of prosecution. Those authorities shall take their decision in the same manner as in the case of any ordinary offence of a serious nature under the law of that State.

Article 8

1. The offence shall be deemed to be included as an extraditable offence in any extradition treaty existing between Contracting States.

nationaux d'exploitation et qui exploitent des aéronefs faisant l'objet d'une immatriculation commune ou internationale désignent, pour chaque aéronef, suivant les modalités appropriées, l'Etat qui exerce la compétence et aura les attributions de l'Etat d'immatriculation aux fins de la présente convention. Ils avisent de cette désignation l'Organisation de l'Aviation civile internationale, que en informera tous les Etats Parties à la présente convention.

Article 6

1. S'il estime que les circonstances le justifient, tout Etat contractant sur le territoire duquel se trouve l'auteur ou l'auteur présumé de l'infraction assure la détention de cette personne ou prend toutes autres mesures nécessaires pour assurer sa présence. Cette détention et ces mesures doivent être conformes à la législation dudit Etat; elles ne peuvent être maintenues que pendant le délai nécessaire à l'engagement de poursuites pénales ou d'une procédure d'extradition.
2. Ledit Etat procède immédiatement à une enquête préliminaire en vue d'établir les faits.
3. Toute personne détenue en application du paragraphe 1er du présent article peut communiquer immédiatement avec le plus proche représentant qualifié de l'Etat dont elle a la nationalité; toutes facilités lui sont accordées à cette fin.
4. Lorsqu'un Etat a mis une personne en détention conformément aux dispositions du présent article, il avise immédiatement de cette détention, ainsi que des circonstances qui la justifient, l'Etat d'immatriculation de l'aéronef, l'Etat mentionné à l'article 4, paragraphe 1er, alinéa c, l'Etat dont la personne détenue a la nationalité et, s'il le juge opportun, tous autres Etats intéressés. L'Etat qui procède à l'enquête préliminaire visée au paragraphe 2 du présent article en communique rapidement les conclusions auxdits Etats et leur indique s'il entend exercer sa compétence.

Article 7

L'Etat contractant sur le territoire duquel l'auteur présumé de l'infraction est découvert, s'il n'extrade pas ce dernier, soumet l'affaire, sans aucune exception et que l'infraction ait ou non été commise sur son territoire, à ses autorités compétentes pour l'exercice de l'action pénale. Ces autorités prennent leur décision dans les mêmes conditions que pour toute infraction de droit commun de caractère grave conformément aux lois de cet Etat.

Article 8

1. L'infraction est de plein droit comprise comme cas d'extradition dans tout traité d'extradition conclu entre Etats contractants.

Contracting States undertake to include the offence as an extraditable offence in every extradition treaty to be concluded between them.

2. If a Contracting State which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another Contracting State with which it has no extradition treaty, it may at its option consider this Convention as the legal basis for extradition in respect of the offence. Extradition shall be subject to the other conditions provided by the law of the requested State.

3. Contracting States which do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize the offence as an extraditable offence between themselves subject to the conditions provided by the law of the requested State.

4. The offence shall be treated, for the purpose of extradition between Contracting States, as if it had been committed not only in the place in which it occurred but also in the territories of the States required to establish their jurisdiction in accordance with Article 4, paragraph 1.

Article 9

1. When any of the acts mentioned in Article 1(a) has occurred or is about to occur, Contracting States shall take all appropriate measures to restore control of the aircraft to its lawful commander or to preserve his control of the aircraft.

2. In the cases contemplated by the preceding paragraph, any Contracting State in which the aircraft or its passengers or crew are present shall facilitate the continuation of the journey of the passengers and crew as soon as practicable, and shall without delay return the aircraft and its cargo to the persons lawfully entitled to possession.

Article 10

1. Contracting States shall afford one another the greatest measure of assistance in connection with criminal proceedings brought in respect of the offence and other acts mentioned in Article 4. The law of the State requested shall apply in all cases.

2. The provisions of paragraph 1 of this Article shall not affect obligations under any other treaty, bilateral or multilateral, which governs or will govern, in whole or in part, mutual assistance in criminal matters.

Article 11

Each Contracting State shall in accordance with its national law report to the Council of the International Civil Aviation Organi-

Les Etats contractants s'engagent à comprendre l'infraction comme cas d'extradition dans tout traité d'extradition à conclure entre eux.

2. Si un Etat contractant qui subordonne l'extradition à l'existence d'un traité est saisi d'une demande d'extradition par un autre Etat contractant avec lequel il n'est pas lié par un traité d'extradition, il a la latitude de considérer la présente convention comme constituant la base juridique de l'extradition en ce qui concerne l'infraction. L'extradition est subordonnée aux autres conditions prévues par le droit de l'Etat requis.

3. Les Etats contractants qui ne subordonnent pas l'extradition à l'existence d'un traité reconnaissent l'infraction comme cas d'extradition entre eux dans les conditions prévues par le droit de l'Etat requis.

4. Entre Etats contractants, l'infraction est considérée aux fins d'extradition comme ayant été commise tant au lieu de sa perpétration que sur le territoire des Etats tenus d'établir leur compétence en vertu de l'article 4, paragraphe 1.

Article 9

1. Lorsque l'un des actes prévus à l'article 1er, alinéa *a*, est accompli ou sur le point d'être accompli, les Etats contractants prennent toutes mesures appropriées pour restituer ou conserver le contrôle de l'aéronef au commandant légitime.

2. Dans les cas visés au paragraphe précédent, tout Etat contractant sur le territoire duquel se trouvent l'aéronef, les passagers ou l'équipage facilite aux passagers et à l'équipage la poursuite de leur voyage aussitôt que possible. Il restitue sans retard l'aéronef et sa cargaison à ceux qui ont le droit de les détenir.

Article 10

1. Les Etats contractants s'accordent l'entraide judiciaire la plus large possible dans toute procédure pénale relative à l'infraction et aux autres actes visés à l'article 4. Dans tous les cas, la loi applicable pour l'exécution d'une demande d'entraide est celle de l'Etat requis.

2. Toutefois, les dispositions du paragraphe 1er du présent article n'affectent pas les obligations découlant des dispositions de tout autre traité de caractère bilatéral ou multilatéral qui régit ou régira, en tout ou en partie, le domaine de l'entraide judiciaire en matière pénale.

Article 11

Tout Etat contractant communique aussi rapidement que possible au Conseil de l'Organisation de l'Aviation civile internationale, en

zation as promptly as possible any relevant information in its possession concerning:

- (a) the circumstances of the offence;
- (b) the action taken pursuant to Article 9;
- (c) the measures taken in relation to the offender or the alleged offender, and, in particular, the results of any extradition proceedings or other legal proceedings.

Article 12

1. Any dispute between two or more Contracting States concerning the interpretation or application of this Convention which cannot be settled through negotiation, shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration. If within six months from the date of the request for arbitration the Parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those Parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in conformity with the Statute of the Court.

2. Each State may at the time of signature or ratification of this Convention or accession thereto, declare that it does not consider itself bound by the preceding paragraph. The other Contracting States shall not be bound by the preceding paragraph with respect to any Contracting State having made such a reservation.

3. Any Contracting State having made a reservation in accordance with the preceding paragraph may at any time withdraw this reservation by notification to the Depositary Governments.

Article 13

1. This Convention shall be open for signature at The Hague on 16 December 1970, by States participating in the International Conference on Air Law held at The Hague from 1 to 16 December 1970 (hereinafter referred to as The Hague Conference). After 31 December 1970, the Convention shall be open to all States for signature in Moscow, London and Washington. Any State which does not sign this Convention before its entry into force in accordance with paragraph 3 of this Article may accede to it at any time.

2. This Convention shall be subject to ratification by the signatory States. Instruments of ratification and instruments of accession shall be deposited with the Governments of the Union of Soviet Socialist Republics, the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, and the United States of America, which are hereby designated the Depositary Governments.

conformité avec les dispositions de sa législation nationale, tous renseignements utiles en sa possession relatifs:

- a) aux circonstances de l'infraction;
- b) aux mesures prises en application de l'article 9;
- c) aux mesures prises à l'égard de l'auteur ou de l'auteur présumé de l'infraction et notamment au résultat de toute procédure d'extradition ou de toute autre procédure judiciaire.

Article 12

1. Tout différend entre des Etats contractants concernant l'interprétation ou l'application de la présente convention qui ne peut pas être réglé par voie de négociation est soumis à l'arbitrage, à la demande de l'un d'entre eux. Si, dans les six mois qui suivent la date de la demande d'arbitrage, les Parties ne parviennent pas à se mettre d'accord sur l'organisation de l'arbitrage, l'une quelconque d'entre elles peut soumettre le différend à la Cour internationale de Justice, en déposant une requête conformément au Statut de la Cour.

2. Chaque Etat pourra, au moment où il signera ou ratifiera la présente convention ou y adhérera, déclarer qu'il ne se considère pas lié par les dispositions du paragraphe précédent. Les autres Etats contractants ne seront pas liés par lesdites dispositions envers tout Etat contractant qui aura formulé une telle réserve.

3. Tout Etat contractant qui aura formulé une réserve conformément aux dispositions du paragraphe précédent pourra à tout moment lever cette réserve par une notification adressée aux gouvernements dépositaires.

Article 13

1. La présente convention sera ouverte le 16 décembre 1970 à La Haye à la signature des Etats participants à la Conférence internationale de droit aérien tenue à La Haye du 1er au 16 décembre 1970 (ci-après dénommée «la Conférence de La Haye»). Après le 31 décembre 1970, elle sera ouverte à la signature de tous les Etats à Washington, à Londres et à Moscou. Tout Etat qui n'aura pas signé la convention avant qu'elle soit entrée en vigueur conformément au paragraphe 3 du présent article pourra y adhérer à tout moment.

2. La présente convention est soumise à la ratification des Etats signataires. Les instruments de ratification ainsi que les instruments d'adhésion seront déposés auprès des gouvernements des Etats-Unis d'Amérique, du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord et de l'Union des Républiques socialistes soviétiques, qui sont désignés par les présentes comme gouvernements dépositaires.

3. This Convention shall enter into force thirty days following the date of the deposit of instruments of ratification by ten States signatory to this Convention which participated in The Hague Conference.

4. For other States, this Convention shall enter into force on the date of entry into force of this Convention in accordance with paragraph 3 of this Article, or thirty days following the date of deposit of their instruments of ratification or accession, whichever is later.

5. The Depositary Governments shall promptly inform all signatory and acceding States of the date of each signature, the date of deposit of each instrument of ratification or accession, the date of entry into force of this Convention, and other notices.

6. As soon as this Convention comes into force, it shall be registered by the Depositary Governments pursuant to Article 102 of the Charter of the United Nations and pursuant to Article 83 of the Convention on International Civil Aviation (Chicago, 1944).

Article 14

1. Any Contracting State may denounce this Convention by written notification to the Depositary Governments.

2. Denunciation shall take effect six months following the date on which notification is received by the Depositary Governments.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned Plenipotentiaries, being duly authorised thereto by their Governments, have signed this Convention.

DONE at The Hague, this sixteenth day of December, one thousand nine hundred and seventy, in three originals, each being drawn up in four authentic texts in the English, French, Russian and Spanish languages.

Afghanistan, the Kingdom of
(sd.) S. M. GHAZI

Algeria, the Democratic and Popular Republic of

3. La présente convention entrera en vigueur trente jours après la date du dépôt des instruments de ratification de dix Etats signataires qui ont participé à la Conférence de La Haye.

4. Pour les autres Etats, la présente convention entrera en vigueur à la date de son entrée en vigueur conformément au paragraphe 3 du présent article ou trente jours après la date du dépôt de leurs instruments de ratification ou d'adhésion, si cette seconde date est postérieure à la première.

5. Les gouvernements dépositaires informeront rapidement tous les Etats qui signeront la présente convention ou y adhéreront de la date de chaque signature, de la date du dépôt de chaque instrument de ratification ou d'adhésion, de la date d'entrée en vigueur de la présente convention ainsi que de toutes autres communications.

6. Dès son entrée en vigueur, la présente convention sera enregistrée par les gouvernements dépositaires conformément aux dispositions de l'Article 102 de la Charte des Nations Unies et conformément aux dispositions de l'Article 83 de la Convention relative à l'Aviation civile internationale (Chicago, 1944).

Article 14

1. Tout Etat contractant peut dénoncer la présente convention par voie de notification écrite adressée aux gouvernements dépositaires.

2. La dénonciation prendra effet six mois après la date à laquelle la notification aura été reçue par les gouvernements dépositaires.

EN FOI DE QUOI les Plénipotentiaires soussignés, dûment autorisés, ont signé la présente convention.

FAIT à La Haye, le seizième jour du mois de décembre de l'an mil neuf cent soixante-dix, en trois exemplaires originaux comprenant chacun quatre textes authentiques rédigés dans les langues française, anglaise, espagnole et russe.

Argentine Republic, the

(sd.) J. C. ARAUJO

(sd.) E. A. MUSSEL

Australia, the Commonwealth of

Austria, the Republic of

Barbados

(sd.) W. WALDRON-RAMSEY

Belgium, the Kingdom of

(sd.) W. VAN CAUWENBERG

Brazil, the Federative Republic of

(sd.) G. NASCIMENTO-SILVA

(sd.) JOSÉ FRAGA LOURENCO

(sd.) JULIO VALENTE

Bulgaria, the People's Republic of

(sd.) L. KUTCHOUKOV

Byelorussian Soviet Socialist Republic¹⁾

(sd.) D. GLUSHENKO

Cambodia, the Khmer Republic

(sd.) TAT NARAC

Cameroon, the Federal Republic of

Canada

(sd.) A. J. PICK

Ceylon

Chile, the Republic of

China, the Republic of

(sd.) FU-SUNG CHU

¹⁾ De ondertekening geschiedde onder het voorbehoud voorzien in artikel 12, tweede lid, van het Verdrag.

Colombia, the Republic of
(sd.) R. DE ZUBIRIA

Congo, the People's Republic of the

Costa Rica, the Republic of
(sd.) A. ORTIZ

Czechoslovak Socialist Republic
(sd.) VÁCLAV MALÝ

Denmark, the Kingdom of
(sd.) E. KROG-MEYER

El Salvador, the Republic of
(sd.) P. VAN ECK

Ethiopia, the Empire of
(sd.) G. BEKELE

Finland, the Republic of

French Republic, the
(sd.) GUY DE LACHARRIÈRE

Gabonese Republic, the
(sd.) SIMON PITHER

Germany, the Federal Republic of
(sd.) H. GROEPPER

Ghana, the Republic of
(sd.) F. E. CREPPY

Greece, the Kingdom of
(sd.) CONSTANTINE HIMARIOS

Guatemala, the Republic of ¹⁾
(sd.) L. VASQUEZ-CANET
(sd.) G. SÄENZ-DE-TEJADA

Holy See, the

Hungarian People's Republic
(sd.) HÜVÖS SÁNDOR

India, the Republic of

Indonesia, the Republic of
(sd.) SOESANTO

Iran, the Empire of
(sd.) E. KAZEMI

Ireland

Israel, the State of
(sd.) I. J. MINTZ
(sd.) N. BEN-YEHUDA
(sd.) Y. COHEN

Italian Republic, the
(sd.) ALESSANDRO SAVORGNAN

Jamaica
(sd.) K. O. RATTRAY

¹⁾ De ondertekening geschiedde onder het voorbehoud voorzien in artikel 12, tweede lid, van het Verdrag.

Japan:

(sd.) MASATO FUJISAKI

Kenya, the Republic of

Korea, the Republic of

Kuwait, the State of

Lebanon, the Republic of

Lesotho, the Kingdom of

Libyan Arab Republic

Luxembourg, the Grand Duchy of

(sd.) HAMER

Malaysia

(sd.) T. S. A. H. JUMAT

Mexican States, the United

(sd.) A. CORTINA

Netherlands, the Kingdom of the

(sd.) W. RIPHAGEN

(sd.) M. R. MOK

New Zealand

Norway, the Kingdom of

Panamá, the Republic of

(sd.) C. M. ARZE

Paraguay, the Republic of

Philippines, the Republic of the

(sd.) DELFIN R. GARCIA

(sd.) JOSÉ T. GARCIA, Jr.

Polish People's Republic

(sd.) M. KOWIESKI

Portugal, the Republic of

(sd.) M. ALMEIDO COUTINHO

Romania, Socialist Republic of

Rwandese Republic, the

(sd.) A. MUNYANEZA

South Africa, the Republic of

(sd.) A. J. F. VILJOEN

Spain

Sweden, the Kingdom of

(sd.) K. G. LAGERFELT

Swiss Confederation, the

(sd.) W. GULDIMANN

Tanzania, the United Republic of

Thailand, the Kingdom of

(sd.) SOMPONG SUCHARITKUL.

Trinidad and Tobago

(sd.) ELLIS CLARKE

(sd.) ERROL ROOPNAR

(sd.) T. BADEN-SEMPER

Tunisia, the Republic of

Turkey, the Republic of

(sd.) D. TUNALIGIL

Ukrainian Soviet Socialist Republic¹⁾

(sd.) ZOLOTAREV

Uganda, the Republic of

Union of Soviet Socialist Republics¹⁾

(sd.) A. SEMENKOV

United Arab Republic

United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

(sd.) ARNOLD KEAN

(sd.) R. IAN T. CROMARTIE

(sd.) K. J. CHAMBERLAIN

United States of America:

(sd.) JOHN B. RHINELANDER

Venezuela, the Republic of

(sd.) V. J. DELASCIO

¹⁾ De ondertekening geschiedde onder het voorbehoud voorzien in artikel 12, tweede lid, van het Verdrag.

Yugoslavia, the Socialist Federal Republic of
 (sd.) MIRKO MILUTINOVIC

Zambia, the Republic of

Voorts werd het Verdrag nog in overeenstemming met artikel 13,
 eerste lid, tweede zin, ondertekend voor:

	Londen	Moskou	Washington
Boeroendi		17-1-1971	
DDR ¹⁾		4-1-1971	
Finland	8-1-1971	8-1-1971	8-1-1971
Irak		22-2-1971	
Laos	16-2-1971	22-2-1971	16-2-1971
de Mongoolse Volksrepubliek ²⁾		18-1-1971	
Niger			19-2-1971
Noorwegen	9-3-1971		9-3-971

¹⁾ De DDR wordt door het Koninkrijk der Nederlanden niet erkend.

²⁾ De ondertekening geschiedde onder het voorbehoud voorzien in artikel 12,
 tweede lid, van het Verdrag.

C. VERTALING

**Verdrag tot bestrijding van het wederrechtelijk in zijn
macht brengen van luchtvaartuigen**

Preamble

De Staten die Partij zijn bij dit Verdrag,

Overwegende dat het wederrechtelijk in zijn macht brengen of houden van luchtvaartuigen tijdens de vlucht de veiligheid van personen en goederen in gevaar brengt, de exploitatie van luchtdiensten ernstig aantast en het vertrouwen dat de volkeren der wereld stellen in de veiligheid der burgerluchtvaart ondermijnt,

Overwegende dat zodanige handelingen hen ernstig verontrusten,

Overwegende dat, ten einde zodanige handelingen te voorkomen, er dringende behoefte bestaat aan passende maatregelen ter bestrafing van de daders.

Zijn overeengekomen als volgt:

Artikel 1

Hij die aan boord van een luchtvaartuig tijdens de vlucht

- wederrechtelijk door geweld, bedreiging met geweld of enige andere vorm van vreesaanjaging het luchtvaartuig in zijn macht brengt of houdt, of een poging daartoe onderneemt, dan wel
- medeplichtige is van een persoon die een zodanig feit pleegt of poogt te plegen,
maakt zich schuldig aan een strafbaar feit (hierna te noemen „het strafbare feit”).

Artikel 2

Elke Verdragsluitende Staat verbindt zich ertoe zware straffen te stellen op het strafbare feit.

Artikel 3

- In dit Verdrag wordt een luchtvaartuig geacht in vlucht te zijn van het moment af waarop alle buitendeuren, na het instappen, zijn gesloten tot het moment waarop een der deuren wordt geopend voor het uitstappen. In geval van een noodlanding wordt de vlucht geacht voort te duren totdat de bevoegde autoriteiten de verantwoordelijkheid voor het luchtvaartuig en voor de personen en goederen aan boord overnemen.

- Dit Verdrag is niet van toepassing op luchtvaartuigen gebruikt door de strijdkrachten, de douane of de politie.

3. Dit Verdrag is slechts van toepassing indien de plaats van opstijgen of de plaats van de feitelijke landing van het luchtvaartuig aan boord waarvan het strafbare feit is gepleegd, gelegen is buiten het grondgebied van de Staat waar dat luchtvaartuig is ingeschreven, ongeacht of het luchtvaartuig een internationale dan wel een binnenlandse vlucht uitvoert.

4. In de gevallen bedoeld in artikel 5 is dit Verdrag niet van toepassing, indien de plaats van opstijgen en de plaats van de feitelijke landing van het luchtvaartuig aan boord waarvan het strafbare feit is gepleegd, zijn gelegen op het grondgebied van een zelfde Staat, indien deze Staat een van de Staten is waarnaar in dat artikel wordt verwezen.

5. Onverminderd het derde en vierde lid van dit artikel, zijn de artikelen 6, 7, 8 en 10 van toepassing ongeacht de plaats van opstijgen of de plaats van de feitelijke landing van het luchtvaartuig, indien de dader of de vermoedelijke dader wordt aangetroffen op het grondgebied van een Staat niet zijnde de Staat waar dat luchtvaartuig is ingeschreven.

Artikel 4

1. Elke Verdragsluitende Staat neemt de maatregelen die nodig zijn om zijn bevoegdheid vast te leggen tot kennisneming van het strafbare feit en van iedere andere daad van geweld jegens passagiers of bemanning gepleegd door de vermoedelijke dader in samenhang met het strafbare feit in de volgende gevallen:

- a. indien het strafbare feit is gepleegd aan boord van een luchtvaartuig dat in die Staat is ingeschreven;
- b. indien het luchtvaartuig aan boord waarvan het strafbare feit is gepleegd op zijn grondgebied landt met de vermoedelijke dader nog aan boord;
- c. indien het strafbare feit is gepleegd aan boord van een luchtvaartuig dat zonder bemanning is verhuurd aan een huurder die de hoofdzetel van zijn bedrijf, of, indien de huurder niet een zodanige zetel heeft, zijn vaste verblijfplaats heeft in die Staat.

2. Elke Verdragsluitende Staat neemt eveneens de maatregelen die nodig zijn om zijn bevoegdheid tot kennisneming van het strafbare feit vast te leggen in het geval waarin de vermoedelijke dader zich op zijn grondgebied bevindt en deze Staat hem niet ingevolge artikel 8 uitlevert aan een van de Staten genoemd in het eerste lid van dit artikel.

3. Dit Verdrag sluit geen enkele bevoegdheid in strafzaken uit, die wordt uitgeoefend krachtens de nationale wet.

Artikel 5

De Verdragsluitende Staten die voor het luchtvervoer gemeenschappelijke exploitatieorganisaties of internationale exploitatieorganisaties oprichten, die gebruik maken van luchtvaartuigen die onderworpen zijn aan een gemeenschappelijke of internationale inschrijving, wijzen op passende wijze voor elk luchtvaartuig een Staat uit hun midden aan die rechtsmacht bezit en voor de toepassing van dit Verdrag de bevoegdheden heeft van de Staat waar dat luchtvaartuig staat ingeschreven. Zij doen daarvan mededeling aan de Internationale Burgerluchtvaartorganisatie, die alle Staten die partij zijn bij dit Verdrag kennis geeft van deze mededeling.

Artikel 6

1. Een Verdragsluitende Staat op het grondgebied waarvan de dader of de vermoedelijke dader zich bevindt neemt deze, indien hij ervan overtuigd is dat de omstandigheden zulks wettigen, in hechtenis of neemt andere maatregelen ter verzekering van diens aanwezigheid. De inhechtenisneming en andere maatregelen dienen in overeenstemming te zijn met de wet van de betrokken Staat, doch mogen niet langer duren dan noodzakelijk is voor het instellen van een strafvervolging of uitleveringsprocedure.

2. Deze Staat stelt terstond een voorlopig onderzoek in naar de feiten.

3. Een ieder die ingevolge het eerste lid van dit artikel in hechtenis is genomen, wordt de gelegenheid gegeven zich onmiddellijk in verbinding te stellen met de dichtstbijzijnde daarvoor in aanmerking komende vertegenwoordiger van de Staat waarvan hij onderdaan is.

4. Wanneer een Staat krachtens het bepaalde in dit artikel een persoon in hechtenis heeft genomen, verwittigt hij onmiddellijk de Staat waar het luchtvaartuig is ingeschreven, de Staat bedoeld in artikel 4, eerste lid letter c, de Staat waarvan de in hechtenis genomen persoon onderdaan is en, indien hij dit nodig oordeelt, iedere andere belanghebbende Staat van het feit dat de betrokken persoon in hechtenis is genomen en van de omstandigheden die zijn hechtenis rechtvaardigen. De Staat die het voorlopig onderzoek bedoeld in het tweede lid van dit artikel instelt, deelt zijn bevindingen onverwijld mede aan genoemde Staten en geeft tevens aan of hij voornemens is zijn rechtsmacht uit te oefenen.

Artikel 7

De Verdragsluitende Staat op het grondgebied waarvan de vermoedelijke dader wordt aangetroffen is, indien hij hem niet uitlevert, ongeacht of het strafbare feit gepleegd is op zijn grondgebied, in alle gevallen verplicht de zaak voor vervolging aan zijn bevoegde autoriteiten over te dragen.

Deze autoriteiten nemen hun beslissing op dezelfde wijze als in geval van een gewoon strafbaar feit van ernstige aard krachtens de wetgeving van die Staat.

Artikel 8

1. Het strafbare feit wordt geacht in elk tussen de Verdragsluitende Staten bestaand uitleveringsverdrag te zijn begrepen als een uitleveringsdelict. De Verdragsluitende Staten verplichten zich ertoe het strafbare feit op te nemen als een uitleveringsdelict in ieder uitleveringsverdrag dat tussen hen wordt gesloten.

2. Indien een Verdragsluitende Staat, welke uitlevering afhankelijk stelt van het bestaan van een verdrag, een verzoek om uitlevering ontvangt van een andere Verdragsluitende Staat waarmede hij geen uitleveringsverdrag heeft gesloten, kan hij, indien hij dat verkiest, dit Verdrag beschouwen als de wettelijke basis voor uitlevering wegens het strafbare feit. De uitlevering is onderworpen aan de overige voorwaarden waarin het recht van de aangezochte Staat voorziet.

3. De Verdragsluitende Staten, welche uitlevering niet afhankelijk stellen van het bestaan van een verdrag, erkennen het strafbare feit onderling als een uitleveringsdelict, onderworpen aan de voorwaarden waarin het recht van de aangezochte Staat voorziet.

4. Voor uitlevering tussen Verdragsluitende Staten wordt het strafbare feit beschouwd als niet alleen begaan op de plaats waar het is gepleegd, maar ook op het grondgebied van de Staten die overeenkomstig het eerste lid van artikel 4 rechtsmacht dienen uit te oefenen.

Artikel 9

1. Indien een van de feiten bedoeld in artikel 1, letter *a*, is gepleegd of op het punt staat te worden gepleegd, nemen de Verdragsluitende Staten alle passende maatregelen om het luchtvaartuig wederom onder het gezag van de rechtmatige gezagvoerder te brengen of te houden.

2. In de gevallen bedoeld in het voorgaande lid stelt iedere Verdragsluitende Staat op het grondgebied waarvan het luchtvaartuig, zijn passagiers of bemanning zich bevinden, alles in het werk om de passagiers en de bemanning hun reis zo spoedig mogelijk te kunnen laten voortzetten. Hij geeft onverwijld het luchtvaartuig en zijn lading terug aan de rechthebbenden.

Artikel 10

1. De Verdragsluitende Staten verlenen elkander de ruimst mogelijke rechtshulp in elke strafzaak wegens het strafbare feit en de andere feiten bedoeld in artikel 4. In alle gevallen is op de uitvoering van het verzoek om rechtshulp de wet van de aangezochte Staat van toepassing.

2. Het bepaalde in het eerste lid van dit artikel laat verplichtingen uit hoofde van een ander bilateraal of multilateraal verdrag, dat, geheel of gedeeltelijk, rechtshulp in strafzaken regelt of zal regelen, onverlet.

Artikel 11

Elke Verdragsluitende Staat doet overeenkomstig zijn nationale wetgeving de Raad van de Internationale Burgerluchtvaartorganisatie zo spoedig mogelijk mededeling van elke ter zake doende informatie betreffende:

- a. het strafbare feit en de omstandigheden waaronder het is gepleegd;
- b. de maatregelen die ingevolge artikel 9 zijn genomen;
- c. de maatregelen genomen ten aanzien van de dader of de vermoedelijke dader, en in het bijzonder de resultaten van elke uitleveringsprocedure of elke andere gerechtelijke procedure.

Artikel 12

1. Elk geschil tussen Verdragsluitende Staten inzake de uitleg of toepassing van dit Verdrag dat niet door onderhandelingen kan worden beslecht, wordt op verzoek van een der Partijen onderworpen aan arbitrage. Indien Partijen er binnen zes maanden na het verzoek om arbitrage niet in zijn geslaagd overeenstemming te bereiken over de vorm van deze arbitrage, kan ieder der betrokken Partijen het geschil voorleggen aan het Internationale Gerechtshof, door middel van een verzoek overeenkomstig het Statuut van het Hof.

2. Elke Staat kan op het tijdstip van ondertekening, bekraftiging of toetreding verklaren dat hij zich niet gebonden acht door het voorgaande lid. De andere Verdragsluitende Staten zijn door het voorgaande lid niet gebonden tegenover een Verdragsluitende Staat die zulk een voorbehoud heeft gemaakt.

3. Een Verdragsluitende Staat die een voorbehoud heeft gemaakt als bedoeld in het voorgaande lid, kan dit voorbehoud te allen tijde intrekken door daarvan mededeling te doen aan de Depotregeringen.

Artikel 13

1. Dit Verdrag staat open voor ondertekening te 's-Gravenhage op 16 december 1970 door Staten die deelgenomen hebben aan de Internationale Conferentie inzake het Luchtrecht, gehouden te 's-Gravenhage van 1 tot 16 december 1970 (hierna te noemen de Haagse Conferentie). Na 31 december 1970 staat het Verdrag open voor ondertekening door alle Staten te Londen, Moskou en Washington. Elke Staat die dit Verdrag niet voor de datum van inwerkingtreding overeenkomstig het derde lid van dit artikel ondertekent, kan te allen tijde tot het Verdrag toetreden.

2. Dit Verdrag dient te worden bekrachtigd door de ondertekende Staten. De akten van bekrachtiging en de akten van toetreding worden nedergelegd bij de Regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, de Regering van de Unie van Socialistische Sowjet-Republieken en de Regering van de Verenigde Staten van Amerika, die hierbij worden aangewezen als Depotregeringen.

3. Dit Verdrag treedt in werking dertig dagen na de datum van nederlegging van de akten van bekrachtiging door tien Staten die dit Verdrag hebben ondertekend en hebben deelgenomen aan de Haagse Conferentie.

4. Voor andere Staten zal dit Verdrag in werking treden op de datum van inwerkingtreding van dit Verdrag overeenkomstig het derde lid van dit artikel, of, zo dat tijdstip later valt, dertig dagen na de datum van nederlegging van hun akte van bekrachtiging of van toetreding.

5. De Depotregeringen doen alle ondertekenende en toetredende Staten onverwijd mededeling van de datum van elke ondertekening, de datum van nederlegging van elke akte van bekrachtiging of van toetreding, de datum van inwerkingtreding van dit Verdrag en van andere kennisgevingen.

6. Terstond nadat dit Verdrag in werking is getreden wordt het geregistreerd door de Depotregeringen ingevolge artikel 102 van het Handvest van de Verenigde Naties en ingevolge artikel 83 van het Verdrag inzake de Burgerluchtvaart (Chicago, 1944).

Artikel 14

1. Elke Verdragsluitende Staat kan dit Verdrag opzeggen door middel van een aan de Depotregeringen gerichte schriftelijke kennisgeving.

2. De opzegging wordt van kracht zes maanden na de datum waarop de kennisgeving is ontvangen door de Depotregeringen.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondertekenende gevollmachtigden, daartoe behoorlijk gemachtigd door hun onderscheiden Regeringen, dit Verdrag hebben ondertekend.

GEDAAN te 's-Gravenhage, de 16de december negentienhonderd zeventig, in drie oorspronkelijke exemplaren, elk opgemaakt in vier authentieke teksten in de Engelse, de Franse, de Russische en de Spaanse taal.

(Voor de ondertekeningen zie blz. 12 e.v. van dit Tractatenblad.)

D. GOEDKEURING

Het Verdrag behoeft ingevolge artikel 60, tweede lid, van de Grondwet de goedkeuring der Staten-Generaal alvorens te kunnen worden bekrachtigd.

E. BEKRACHTIGING

Bekrachtiging van het Verdrag is voorzien in artikel 13, tweede lid.

G. INWERKINGTREDING

De bepalingen van het Verdrag zullen ingevolge artikel 13, derde lid, in werking treden dertig dagen na de datum waarop door tien Staten, welke het Verdrag hebben ondertekend en welke hebben deelgenomen aan de Haagse Conferentie, een akte van bekrachtiging is nedergelegd.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, zal het Verdrag voor het gehele Koninkrijk gelden.

J. GEGEVENS

Van het op 7 december 1944 te Chicago tot stand gekomen Verdrag inzake de internationale burgerluchtvaart, naar welke Organisatie onder meer in artikel 11 van het onderhavige Verdrag wordt verwezen, is de Engelse tekst geplaatst in *Stb. H* 165; zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1967, 201. Vergelijk ook *Trb.* 1970, 60.

Van het op 26 juni 1945 te San Francisco tot stand gekomen Statuut van het Internationale Gerechtshof, naar welk Hof in artikel 12 van het onderhavige Verdrag wordt verwezen, zijn tekst en vertaling geplaatst in *Stb. F* 321; zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1965, 171.

Van het op 26 juni 1945 te San Francisco tot stand gekomen Handvest der Verenigde Naties, naar welk Handvest in artikel 13, zesde lid, van het onderhavige Verdrag wordt verwezen, zijn tekst en vertaling geplaatst in *Stb. F* 321; zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1969, 104.

Het onderhavige Verdrag werd opgesteld tijdens een van 1-16 december 1970 te 's-Gravenhage onder auspiciën van de Internationale Burgerluchtvaartorganisatie gehouden Conferentie.

Ten behoeve van deze Conferentie is aan de Internationale Burgerluchtvaartorganisatie door de Nederlandse Regering een aantal toeleggingen gedaan, welke vervat zijn in de hiernavolgende brief:

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
Treaty Department
DVE/VV-227113

The Hague, November 27, 1970.

Sir,

Further to the invitation extended by the Government of the Kingdom of the Netherlands (hereinafter referred to as the Government) for an International Conference on Air Law (hereinafter referred to as the Conference) to be held at The Hague from 1-16 December 1970 under the auspices of the International Civil Aviation Organization (hereinafter referred to as the Organization), I have the honour to inform you that the Government, in view of the arrangements to be made in connection with the organization of the Conference, will make these arrangements in accordance with the terms set out below:

The Government shall, at its expense, make available to the Organization accommodation in the premises of the Netherlands Congresgebouw at The Hague and shall provide the necessary installations, furniture, equipment, staff and services as described in Sections I to VIII below, and shall maintain the premises in a manner adequate for the effective conduct of the Conference.

I. Conference Rooms

- (a) One large conference room for plenary meetings of the Conference. This room shall provide seating for the delegates; for the delegation of the United Nations; seating for observers of non-governmental organizations, public and press. Seating on the rostrum for the President and other officers of the Conference, and the secretariat. Seating on a special rostrum for précis-writers.
- (b) Two smaller meeting rooms for working parties or group meetings to seat 25-30 persons.

The large conference room shall be equipped for simultaneous interpretation from and into three languages; with a microphone at each three table positions, and a headphone for each seat in the room (including the rostrum, secretariat, press and public). In addition to the interpreters' booth (one booth per language) this conference room shall be equipped for sound recording of the discussions. The presidential rostrum in the conference room shall be equipped with three microphones.

One of the small meeting rooms shall be equipped for simultaneous interpretation from and into three languages.

II. Auxiliary facilities and services in the meeting Area

The following shall be provided in the meeting area:

- (a) A delegates' lounge, restaurant and bar and related facilities for all participants and the secretariat.
- (b) A public lobby provided with an information/reception desk; banking, postal, cable, telephone and telex facilities; cloakroom, etc., together with the necessary personnel to operate these ancillary services.
- (c) A telephone service with operators.

III. Offices

- (a) An office, one for the use of the President, and one for the use of the Secretary-General of the Conference.
- (b) Adequate offices for the substantive and administrative secretariat and for the translation and stenographic services and the registry.
- (c) A large room for the use of the interpreters, equipped as a combined office and lounge.

IV. Office equipment

- (a) The necessary typewriters and office machines, such as dictaphones, and copying machines.
- (b) Inter-office telephone service.

V. Documents area and equipment

- (a) A reproduction area equipped with offset machines and stapling equipment, capable of meeting the in-session requirements of the Conference.
- (b) A distribution area in proximity to the conference rooms equipped with a distribution counter and shelving for the large volume of documentation issued before and during the Conference.
- (c) A storage area for paper and supplies.

VI. Transportation

The Government shall provide, at its expense: Three chauffeur-driven cars for use by the officers of the Secretariat.

VII. Local personnel

- (a) The Government shall provide the engineering and other personnel to ensure the proper functioning of the equipment and facilities referred to in Sections I, II, IV, and V above. The Government shall also provide the necessary reproduc-

tion operators and distribution staff, house staff, such as messengers, maintenance personnel and cleaners, telephone and telex operators, and the drivers of the vehicles referred to in Section VI above.

- (b) The local personnel provided by the Government shall be placed under the general supervision of the Secretary-General of the Conference.

VIII. Documentation, stationery and supplies

The Government shall, at its expense, provide the stationery required for the adequate functioning of the Conference, including paper and ink for the reproduction of documents, and the Government shall pay the transport and insurance charges for shipment and return of documents as necessary.

IX. Privileges and immunities

The Convention of 13 February 1946 on the Privileges and Immunities of the United Nations and the Convention of 21 November 1947 on the Privileges and Immunities of the Specialized Agencies, with its Annex III, to which Conventions the Government is a party shall be applicable in respect of the Conference.

It is to be well understood that immunity of jurisdiction does not apply to road offences, committed by a privileged person, nor to cases of damage caused by a motor vehicle belonging to, or driven by that person.

Representatives of States non-members of the Organization attending the Conference shall enjoy the same privileges and immunities as are accorded to representatives of States members of the Organization.

X. Financial arrangements

In addition to making the above-mentioned facilities available to the Conference, the Government shall assume responsibility for the additional expenditures to the Organization's budget resulting from the convening of the Conference at The Hague rather than at the Organization's Headquarters in Montreal estimated at US \$ 20,000.

XI. Liability for claims

The Government shall be responsible for dealing with any actions, causes of action, claims or other demands which may be brought against the Organization for damage to the facilities made available in connection with the Conference, for damage or injury to persons or property caused to third persons, or arising out of the employment of local personnel, and shall hold the Organization harmless in respect of any such actions, causes of action, claims or other demands.

XII. Appointment of a liaison officer

The Government shall appoint a liaison officer who will be responsible, in consultation with the Secretariat of the Organization, for ensuring that all necessary arrangements for the Conference are made.

Accept, Sir, the assurances of my high consideration.

(sd.) J. LUNS

(Dr. J. M. A. H. Luns)

Minister for Foreign Affairs

*Dr. Assad Kotaite
Secretary-General of the
International Civil Aviation Organization,
Montreal*

Van het op 13 februari 1946 te Londen tot stand gekomen Verdrag nopens de voorrechten en immuniteiten van de Verenigde Naties, naar welk Verdrag in paragraaf IX van bovenstaande brief wordt verwezen, zijn tekst en vertaling geplaatst in *Stb. I* 224; zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1969, 206.

Van het op 21 november 1947 te New York tot stand gekomen Verdrag nopens de voorrechten en immuniteiten van de gespecialiseerde organisaties, naar welk Verdrag in paragraaf IX van bovenstaande brief wordt verwezen, zijn tekst en vertaling geplaatst in *Stb. J* 67; zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1969, 233.

Uitgegeven de negentwintigste maart 1971.

*De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. LUNS.*